

परिशिष्ट – ३
वीर नर्मद दक्षिण गुजरात युनिवर्सिटी, सुरत.
अ.वा.पी.ओ.

शैक्षणिक वर्ष २००८ – १०थी अमलमां आवनार अ.वा.पी.ओ. नो अभ्यासक्रम

(१) संस्कृत इरजियात : (कलासीकल काव्य)		
Unit – I	– स्वप्नवासवदत्तम भास (नाटक)	(३०)
Unit - II	– नीतिशतकम् – भर्तृ हरि	(३०)
Unit – III	– मोहमुद्गरस्तोत्र शंकराचार्य (भजगोविन्दम् – स्तोत्र)	(१०)

Books Recommended

- (१) संस्कृत नाटको – पुरोहित (कीथकृत)
- (२) संस्कृत साहित्यनो परियय – अ.डी. शास्त्री
- (३) भास – अ. स्टडी – डो. अ. डी. पुसालकर (English)
- (४) मडाकवि भास – नेमियंद्र शास्त्री म.प. डिन्दी ग्रंथ अकादमी, लोपाल
- (५) संस्कृत स्त्रोत काव्य, उद्भव अने विकास – मणिभाई प्रजापति

संस्कृत वैकल्पिक :

प्रश्नपत्र – १ संस्कृत भाषानैपुण्य (टेकस्ट, अनुवाद, व्याकरण)

Unit – I	दशकुमार चरित (उच्छवास-६) – दंडी	(२५)
Unit – II	रामायण – अयोध्याकांड (सर्ग – ७ थी १२)	(२५)
Unit – III	नियत पेरेग्राइमांथी संस्कृत मांथी गुजरातीमां अनुवाद	(१०)

(१) अस्ति कस्मिंश्चित् पर्वतस्य एकदेशे वानराणां – युथम् । तत् च कदाचित् हेमन्तस्य समये अति कठोरस्य वातस्य संपर्शनेन वेपमान कलेवरम् संजातम् । तदैव तुषारस्य वर्षा जाता । तेन तत् कश्चिदपि शान्तिम् नालभत ।

अथ केचित् वानराः अग्निगणसदृशानि गुञ्जाफलानि अवचित्य अग्नेः इच्छया फूत्कुर्वन्तः समन्ताद् तिष्ठन् । तदा सूचीमुखो नाम पक्षी तेषाम् तं वृथा आयासम् दृष्ट्वा अकथयत् – भोः सर्वे मूर्खोः यूयम् । एते अग्नेः कणाः न सन्ति । एतानि तु गुञ्जाफलानि । तत् किं वृथा श्रमेण । एतस्मात् सीतरक्षा न भविष्यति । तद् अन्विष्यताम् कश्चित् वातरहितः वनप्रदेशः गुहा वा ।

अथ तेषाम् एकतमः वृद्धः वानरः तम् अकथयत् भो मूर्खे । किं तव अनेन व्यापारेण । तत् इतः दूरम् गच्छ ।

सोडपि पक्षी तमनाद्गत्य भूयोडपि वानरान् आनवरत् अकथयत् 'भो: किं वृथा कलेशेन ।
अन्विष्यताम् कश्चित् वातरहितः वनप्रदेशः गुहा वा ।

अथ यावदसौ न कथंचित् प्रलपन् विरमति, तावदेकेन कुपिते वानरेण तं पक्षीणम्
पक्षाभ्याम् गृहीत्वा शिलायाम् पातितः । क्षणेन च स मृतः ।

अतोऽहम् कथयामि - न अशिष्याय उपदिश्यते ॥

(२) अस्ति कस्मिंश्चित् प्रदेशे महान् न्यग्रोधस्य पादपः । तत्र वायसदत्पती प्रतिवसतः स्म ।
अथ तयोः प्रसवस्य काले वृक्षस्य विवरात् निष्क्रम्य कृष्णसर्पैः सदैव तदपत्यानि भक्षयति स्म ।
ततः दुःखितौ तौस्व प्रियं सुहृदम् शृगालम् गत्वा अकथयताम् - भद्र । एकः दुष्टः कृष्णसर्पैः
वृक्षस्यविवरात् निर्गत्य आवयोः बालकान् भक्षयति । तत् कथ्यताम् तत् रक्षणाय कश्चित् उपायः।

स शृगालः अवदत् - अत्र विषये स्वल्पः अपि विषादः न कार्यः । नूनं स लुब्धो
उपायमन्तरेण वध्यः न भवेत् । वायसः अवदत् - कथय, कथम् स दुष्टसर्पैः वधम्
उपगमिष्यति।

शृगालः अकथयत् - गच्छतु भवान् किञ्चित् नगरम् । तत्र स्थितस्य कस्यचित् घनिनः
नृपस्य वा कनकसूत्रम् हारम् वा गृहीत्वा तत् कोटरे प्रक्षिपतु । येन तत् ग्रहणेन स सर्पैः
वधम् उपगमिष्यति ।

अथ तत्क्षणात् काकः काकी च कनकसूत्रं हारं वा गृहीतुम् प्रस्थितौ । ततः काकी
कश्चित् सरोवरं प्राप्य यावत् पश्यति, तावत् सरोवरं एकः राजपुत्रः स्नानमाचरति । सरोवरस्य
तीरे च स वस्त्राणि आभूषणानि च अत्यजत् । अथ सा वायसी तेषु आभूषणेषु कनकसूत्रमेकम्
आदाय स्वगृहम् अगच्छत् ।

तम् द्रष्ट्वा राजपुत्रस्य रक्षकाः सत्वरम् अन्वगच्छन् । काकी अपि सर्पस्य कोटरे तत्
कनकसूत्रम् प्रक्षिप्य सुदूरम् अतिष्ठत् ।

अथ यावत् राजपुत्रस्य रक्षकाः तम् वृक्षम् समागच्छत् तावत् कृष्णसर्पैः प्रसारितभोगः
तत्र तिष्ठतिस्म । ततः तम् लङ्गुडस्य प्रहारेण हत्वा कनकसूत्रम् आदाय यथाभिलाषतम् स्थानम्
अगच्छन् ।

वायसदम्यती अपि ततः परं सुखेन वसतः ।

(३) कास्मिंश्चित् अधिष्ठाने ब्रह्मदत्तनामकः एकः ब्राह्मणः प्रतिवसति स्म । स कदाचित्
प्रयोजनवशात् ग्रामम् प्रातिष्ठत् । तदा तस्य माता तम् अवदत् वत्स कथम् एकाकी व्रजसि ?
तत् अन्विष्यताम् कश्चिद् द्वितीयः सहायः ।

स अवदत् - अम्ब । त्वम् कथम् भयम् अनुभवसि । निरूपद्रवो ड्यम् मार्गः । अतः
एकाकी कार्यवशात् गमिष्यामि ।

अथ तस्य तं निश्चयम् ज्ञात्वा माता समीपस्थितायाः वाच्याः सकाशात् कर्कटकमनयत्, अवदत् च सा - 'वत्सा अवश्यम् यदि एकाकी गन्तव्यम् तदा एषः कर्कटोऽपि तव सहायो भवतु । तत् एवम् गृहीत्वा गच्छ ।

सोऽपि मातुः वचनात् उभाभ्याम् पाणिभ्याम् तम् कर्कटम् गृहीत्वा कर्पूरस्य पुटिकामध्ये (पुटिकायाम्) प्रस्थाप्य शीघ्रम् अगच्छत् ।

मार्गौ ग्रीष्मेण आतपेन सन्तप्तः स मार्गस्थम् एकम् वृक्षम् आसाद् (लब्ध्वा) तत्रैव प्रसुप्तः / अत्रान्तरे वृक्षस्य कोटरात् निर्गत्य सर्पः तस्य समीपम् आगतः ।

स च कर्पूरस्य सुगन्धेन आकृष्टः तं परित्यज्य वस्त्रम् विदार्य अभ्यन्तरे स्थिताम् कर्पूरपुटिकाम् अभक्षयत् । सोऽपि कर्कटः तत्रैव स्थितः सर्पस्य प्राणान् अपाहरत् । ब्राह्मणोऽपि यावत्प्रबुद्धः पश्यति तावत् समीपे एव मृतः कृष्णसर्पः निजपाश्वे तिष्ठति । तं द्रष्ट्वा स व्यचिन्तयत् 'कर्कटेन अयम् हतः इति ।

अतोऽहम् कथयामि - 'मार्गौ द्वितीयः क्षेमकारकः ।

(४) कस्मिंश्चित् अधिष्ठाने मित्रशर्मो नाम ब्राह्मणः प्रतिवसति स्म । सः कदाचित् यजमानम् पशुमेकम् अयाचत् । यजमानोऽपि तस्मै शास्त्रोक्तम् पशुमेकम् अयच्छत् । स ब्राह्मणः तम् इतश्च गच्छन्तम् विज्ञाय स्कन्धे कृत्वा सत्वरम् स्वपुरम् प्रस्थितः ।

मार्गौ त्रयः धूर्तः सम्मुखः बभूवुः । ते च ताद्रशम् पीवरम् पशुम् अवलोक्य अकथयत् - 'अहो । पश्यन्तु पशोः सौन्दर्यम् । यदि अयम् पशुः प्राप्नोति तेन वयम् धन्याः भविष्यामः । तदेनम् वधयित्वा पशुमादाय गच्छामः ।

अथ तेषाम् एकतमः वेषस्य परिवर्तनम् कृत्वा संमुखः अभवत् अवदत् च भो ब्राह्मणः किमेवम् जन विरुद्धम् कार्यम् करोषि ? यदेनम् अपवित्रम् सारमेयम् वहसि ।

ततश्च सः कोपात् अभिभूतः अकथयत् - अहो । किम् अन्धः भवान् ? यत् पशुम् सारमेयम् प्रतिपादयसि । सः अवदत् - ब्रह्मन् । कोपः त्वया न कार्यः । यथेच्छसि तथा गच्छ' इति ।

अथ यावत् स किञ्चित् मार्गान्तरं गच्छति, तावत् द्वितीयः धूर्तः संमुखे समुपेत्य तम् अवदत् - 'भो ब्राह्मण । यद्यपि वल्लभोऽयम् मृतवत्सः तथापि स्कन्धम् आरोपयितुम् अयुक्तम् ।

अथ असौ सकोपम् अकथयत् - भो किमन्धो 'भवान् ? यत्पशुम् मृतवत्सम् वदति । सोऽवदत् - 'भगवन् । कोपम् मा कुरु । मया अज्ञानात् अभिहितम् एतत् । तत् त्वम् आत्मरुचिम् समाचर' इति ।

अथ यावत् स्तोकम् वनान्तरम् गच्छति, तावत् तृतीयः धूर्तः सम्मुखः आगतः । स अकथयत् - 'भो अयुक्तम् एतत् यत् त्वम् रासभम् स्कन्धारुढम् नयसि । तत् त्यज एनम् यावत् अन्यः' कश्चित् न पश्यति ।

अथऽसौ तम् पशुम् रासभम् मन्यमानः भयात् भूमौ प्रक्षिप्य स्वगृहम् प्रस्थितः

ततः ते त्रयो धूर्तः मिलित्वा तम् पशुमादाय पलायिताः ।

Unit – IV युनीट त्रशमां आवता शब्द – ३पोनी (सुबन्त – ३पोनी) ओणप् :- (१०)

अ कारान्त पुं, इ कारान्त पुं, आ कारान्त, इ कारान्त, ई कारान्त स्त्री विंग, अ कारान्त, इ कारान्त, उ कारान्त नपुं सर्वनाम – पुं, स्त्री नपुं तद् यद्, एतद्, इदम्, अस्मद् तथा युष्मद्

नोंध :- (नियत पेरेग्राफमां आवता नाम सर्वनामनां ३पो)

Books Recommended

- (१) डिस्ट्री ओफ़ संस्कृत लीटरेचर – ऐ. बी. कीथ
- (२) डिस्ट्री ओफ़ संस्कृत लीटरेचर – डे ऐन्ड दासगुप्ता
- (३) संस्कृत साहित्यनो परिययात्मक इतिहास – संस्कृत सेवा समिति प्रकाशन, अमदावाढ.
- (४) संस्कृत साहित्यनो परियय – डो. ऐ. डी. शास्त्री
- (५) बृहद् अनुवाढ यन्त्रिका – यक्रधर डंस, नौटियाल, मोतीलाल बनारसीदास, दिल्ली, १९८५.
- (६) संस्कृत व्याकरण – श्रीधर वशिष्ठ
- (७) नवनीत संस्कृत – शब्द – धातुरुपावलि – राजाराम शास्त्री नाटेकर, मुंबई, १९९०.
- (८) पंयतंत्र सरस्वती पुस्तक भंडार, अमदावाढ.
- (९) रामकथा उत्पति और विकास – झधर कामिल बुल्के.
- (१०) लेकयर्स ओन ध रामायण – वी. ऐस. श्री निवासशास्त्री – मद्रास

प्रश्नपत्र :- २ (टेकस्ट, व्याकरण, अनुवाढ)

Unit – I कुमारसंभव (सर्ग –३) – कालिदास (२५)

Unit – II उरुभंग – भास (२५)

Unit – III धातु३पो (तिङ्न्त) (१०)

पठ, यच्, भृक् अस् अद् हन् नृत्, कृ घ, तद्, नम्, दा, रुध्, चुर, सेव
वर्तमानकाण, ह्यस्तन भूतकाण, आज्ञार्थ, सामान्य भविष्यकाण अने परोक्ष भूतकाणना ३पाप्यानी)

Unit – IV संस्कृतमां अनुवाढ (अपठित) – युनिट उना धातुओ अने काणने ध्यानमां लई
संस्कृतमां अनुवाढ माटेनां वाक्यो आपवा. (१०)

Books Recommended

- (१) प्रोलेगोमेना – सुथंकर
- (२) हिन्दु मायथोलोजी – ई. डबल्यु. डोपकिन्स
- (३) हिन्दु मायथोलोजी – वैदिक ऐन्ड पुरानिक – डबल्यु. जे. विलकीन्स
- (४) भास – ऐ स्टडी – डो. ऐ. डी. पुसालकर
- (५) ऐ डायर संस्कृत ग्रामर – ऐम. आर. काले
- (६) कालिदास – वी.वी. मिराशी हिन्दी.

